

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/309/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200125
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819200125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcov: X. L. Č., narodeného XX.XX.XXXX a 2. D. Č., narodenej XX.XX.XXXX, obaja bytom O., Z. Č.. XXX/XX, zastúpených JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, proti žalovanému: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 130, IČO: 34 127 798, zastúpenému: Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta 132, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 6Csp/3/2019-196 zo dňa 20.6.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcom proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 1.000 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.1.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcom náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcov, ktorou sa domáhali zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania na tom základe, že so Slovenskou sporiteľňou a.s. uzatvorili 12.6.2007 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebiteľský úver 6.638,78 € s úrokovou sadzbou 11,35%, počtom splátok 83 vo výške 118 € mesačne, RPMN úveru bola uvedená hodnotou 13,53 %. Pohľadávku pôvodného veriteľa nadobudol údajne žalovaný jej postúpením, čo im bolo oznámené, následne so žalovaným uzavreli dohodu o splátkach a uznanie záväzku, na základe ktorej sa zaviazali uhradiť mu 5.020,19 € v mesačných splátkach po 100 €. Žalobcovia ale namietali platnosť postúpenia pohľadávky, pretože neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. To malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, pričom žalobcovia na jeho účet zaplatili najmenej 4.800 €. Zároveň tvrdili, že predmetný úver považujú za bezúročný a bez poplatkov, a teda aj v prípade platného postúpenia nepatrí žalovanému suma prevyšujúca skutočne poskytnutú sumu vo výške 6.506,01 €. V zmluve je nesprávne uvedená aj RPMN 13,53 %, ktorá správne mala byť uvedená vo výške 43,33 %.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou, žiadal ju zamietnuť a poprel skutkové tvrdenia žalobcov, pretože podľa neho bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobcom posielal totiž výzvy pred postúpením pohľadávky a okrem toho, čo sa týka výšky RPMN, tá sa mala vypočítať zo sumy 200.000,-Sk, bez odrátania spracovateľského poplatku, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy s jeho právnym

predchodcom v zmluvách bežný. Uviedol, že aj v prípade, ak by žalobcom nebola doručená výzva v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, išlo by o platné postúpenie pohľadávky vzhľadom na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 a § 89 ods. 1 zákona o bankách a najmä bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s.. Ten totiž obsahuje dojednanie, že jednostranný adresný právny úkon druhej zmluvnej strany, ktorým dáva vopred súhlas na postúpenie pohľadávky voči nej. Ustanovenie zákona o bankách vyžaduje výzvu, len ak postúpenie bolo realizované bez súhlasu klienta, vzniesol aj námietku premlčania žalovaného nároku. Poukázal na to, že žalobcovia predložili len prehľad splátok za roky 2011 až 2018, pričom neurčili, ktorými splátkami malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Mal za to, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie za roky od 12.2.2014 do 12.10.2015, ktorý nárok je v celom rozsahu premlčaný. Na argumentáciu žalovaného reagovali žalobcovia, uviedli, že nikdy im nebola doručená výzva zo dňa 20.10.2009 pred postúpením pohľadávky a nikdy neboli oboznámení so všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, nemali k nim prístup a ani neboli im dané k nahliadnutiu. Čo sa týka ich uznania dlhu, ani tento úkon žalobcov nemôže oprávniť žalovaného na prijímanie plnení, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Pohľadávku špecifikovali tak, že ide o splátky zaplatené v období od 13.2.2017 do 23.11.2017 po 100 €. Žalobcovia si teda uplatnili splátky zaplatené v lehote kratšej ako dva roky pred podaním žaloby na súd. Preto nemohla uplynúť premlčacia lehota.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, nariadil pojednávanie a vec právne posúdil podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.9.2007, podľa § 53 ods. 9, § 100 ods. 1,3, § 107 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

5. V prvom rade sa súd vypořiadal s námietkou miestnej nepríslušnosti, ktorá bola vznesená žalovaným nedôvodne s poukazom na ust. § 41, § 19 písm. d/ CSP.

6. Súd prvej inštancie mal preukázané z vykonaného dokazovania, že medzi žalobcami ako dlžníkmi a Slovenskou sporiteľňou a.s. došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka pôvodného veriteľa mala byť postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na terajšieho žalovaného zo dňa 25.9.2014. Vzhľadom na znenie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách skúmal konajúci súd, či ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bol skutočne udelený platný súhlas klienta s postúpením pohľadávok banky a dospel k záveru, že tomu tak nie je, pretože posudzované ustanovenie VOP nie je platné. Ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá toto dojednanie robí neplatnou. Je totiž zrejme, že ak by ustanovenie bodu 19.16 VOP nebolo súčasťou VOP, aplikoval by sa zákonný zákaz postúpenia pohľadávok bankou bez splnenia osobitných podmienok, ktoré stanoví § 92 ods. 8 zákona o bankách. Toto ustanovenie je obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach - vo vopred formulovanom dokumente, ktorý žalobcovia museli akceptovať ako celok a mohli ho odmietnuť jedine tým, že by odmietli uzavrieť zmluvu samotnú. Nešlo teda o individuálne dojednanie a k postúpeniu pohľadávok mohlo dôjsť len za splnenia podmienok predpokladaných v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale v tomto prípade podmienky splnené neboli. Súd prvej inštancie totiž nedisponoval listinou, ktorou by žalovaný alebo jeho právny predchodca vyzval žalobcov k úhrade dlžnej sumy potom, čo boli žalobcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, nedisponoval ani listinou podľa ktorej právny predchodca žalovaného mal úver vyhlásiť za predčasne splatný, ani nie je ňou ani výzva zo dňa 12.6.2007, ktorej doručenie žalobcom navyše v konaní ani preukázané nebolo. Slovenská sporiteľňa a.s. nebola preto oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu, a preto zmluva o postúpení pohľadávok na žalovaného je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žalovaný nie je nositeľom práva, ktoré bolo titulom plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia. Za daných okolností súd nemohol prihliadať ani na dohodu o splátkach a uznanie záväzku žalobcami zo dňa 2.2.2015.

7. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného a dospel k záveru, že nárok žalobcov premlčaný nie je. V tomto prípade neuplynula ani subjektívna, ani objektívna premlčacia lehota na úspešné uplatnenie nároku titulom bezdôvodného obohatenia, pretože si uplatnili bezdôvodné obohatenie vo výške splátok, ktoré boli realizované od 13.2.2017 do 13.11.2017

a žaloba bola podaná na súd 15.11.2019. S konštatovaním, že žalobcovia preukázali, že žalovaný sa na ich úkor bezdôvodne obohatil, keďže nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia, prijal od nich v splátkach sumu značne prevyšujúcu 1.000 €, žalobe vyhovel a považoval za irelevantné tvrdenie žalovaného, že splátky splácala len žalobkyňa v 2. rade a že žalobca v 1. rade neuhradil ani jednu splátku. Úver totiž bol poskytnutý žalobcom ako solidárnym dlžníkom, jedná sa o manželov a nie je možné pochybovať o tom, že aj keď úver uhradza žalobkyňa v 2. rade, išlo o manželov ako solidárnych dlžníkov. Súd teda vyhovel žalobe žalobcov v plnom rozsahu a priznal im aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške od 27.1.2019, teda od 3. dňa po doručení žaloby žalovanému, pretože žalovaný vtedy už vedel, že žalobcovia ho požiadali ako dlžníka o vydanie bezdôvodného obohatenia.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 CSP a priznal úspešným žalovaným, ktorí mali vo veci plný úspech, plnú náhradu trov konania proti žalovanému.

9. V zákonnej lehote podal žalovaný proti rozsudku odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a to tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho. Odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalobcov na pojednávaní dňa 21.05.2019 a uvedené pojednávanie odročil a nesprávne vyhodnotil návrh žalovaného na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcov, ktorý predniesol na tomto pojednávaní, pretože boli splnené všetky procesné podmienky na to, aby súd rozsudkom pre zmeškanie žalobcov rozhodol. Týmto nesprávnym postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval aj jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal s dôvodmi, pre ktoré nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcov. Nesprávnosť vidí odvolateľ aj v časti výroku o náhrade trov konania, ktorú odôvodnil nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej. Keď žalovaný predniesol na uvedenom konaní návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcov, súd ho len oboznámil s podaním právneho zástupcu žalobcov, ktorým ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní. Žalovanému pritom neodovzdal kópiu podania právneho zástupcu žalobcov, čo považuje za výrazné pochybenie a okrem toho súd nesprávne právne posúdil vec v súvislosti s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní, pretože právny zástupca žalobcov svoju neúčasť neospravedlnil závažnými dôvodmi v zmysle zákona. Z dikcie zákona jednoznačne vyplýva, že právny zástupca žalobcov bol povinný svoju neúčasť ospravedlniť s poukazom na vážne okolnosti, ktoré bol zároveň povinný aj preukázať. Samotné ospravedlnenie neúčasti zo strany advokáta nemôže spĺňať náležitosti v zmysle zákona, a to aj z dôvodu, že od advokáta možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 21.05.2019 zo strany právneho zástupcu žalobcov nemalo náležitosti v zmysle zákonných ustanovení (§ 183 ods. 1,2 CSP) a preto súd prvej inštancie nesprávne procesne postupoval, keď pojednávanie odročil a nerozhodol na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie žalobcov tak, že žalobu zamietne.

10. K odvolaniu sa písomne vyjadrili prostredníctvom svojho advokáta žalobcovia, ktorí uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie považujú za vecne správny, dostatočne odôvodnený sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov Slovenskej republiky. Odvolanie žalovaného považujú za procesne neprípustné a formálne, ktorého účelom je len oddialiť právoplatnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Pokiaľ uplatnil žalovaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, neoznačil jedinú z čiastkových práv, ktoré malo byť postupom súdu porušené. Postup súdu, keď neodovzdal žalovanému ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní, nie je spôsobilý akýmkoľvek spôsobom poškodiť žalovaného na jeho procesných právach o to viac, že ho súd s obsahom ospravedlnenia tejto neúčasti na pojednávaní oboznámil. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nie je podaním vo veci samej, ktoré by obsahovalo také skutočnosti a dôkazy, ktoré by mali vplyv na merito veci. Nijaké ustanovenie CSP neukladá súdu povinnosť doručovať ospravedlnenie protistrane, pretože ide výlučne o podanie adresované súdu a týka sa priebehu pojednávania. Nie je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/CSP, pretože tento dôvod odôvodnil žalovaný tým, že súd nesprávne posúdil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní právneho zástupcu žalobcov. Právne posúdenie veci nemožno spájať s aplikáciou procesných noriem, pretože nesprávna aplikácia procesných noriem môže mať dopad na právo na spravodlivý proces, čo je iný odvolací dôvod, a to ten je naplnený vtedy, keď dôjde k

chybnej aplikácii práva na zistený skutkový stav. Procesná neprípustnosť odvolania žalovaného spočíva aj v tom, že jeho odvolanie vo veci samej v podstate nesmeruje proti výroku rozhodnutia, ale súdu vytyka predchádzajúci postup, ktorý nebol v súlade s jeho očakávaniami a predstavami. Podstatou konania sporu pred súdom bolo vyriešenie právnej otázky, či je žalovaný nositeľom práva, ktoré malo byť na neho postúpené, teda či zmluva o postúpení pohľadávky je platná pre splnenie zákonných predpokladov. Žalovaný ani na jednom mieste odvolania záver súdu nenapáda, pričom iba od nich záviselo rozhodnutie vo veci. Na záver len poukázali na ustanovenie § 299 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie nepoužijú, ak by mal tento rozsudok byť vydaný v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade nebolo pochyb, že ide o vec spotrebiteľský spor a žalobcovia sú spotrebitelia. Napokon je potrebné uviesť, že žalobcovia a ich právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili včas, uviedli dôvod, ktorým bol hospodárnosť konania a žiadali o konanie v ich neprítomnosti. V závere teda žalobcovia navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. d/ CSP, eventuálne aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uplatnili si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K vyjadreniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach, ktoré v odvolaní uviedol. Na vyjadrenie žalovaného opätovne sa vyjadrili žalobcovia, a opätovne uviedli, že vzhľadom na obsah odvolania žalovaného a jeho tvrdenia nemôže byť odvolanie posudzované inak, len ako úmyselné spôsobovanie priet'ahov v konaní o to viac, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý sa v zmysle čl. 11 ods. 3 CSP považuje za schopného konania s náležitou znalosťou vo veci spojenou s touto odbornosťou. Dali do pozornosti odvolaciemu súdu, že je na zváženie, že sa jedná celkom zjavne o zneužitie práva, pretože v spotrebiteľských sporoch je vydanie rozsudku pre zmeškanie v neprospech spotrebiteľa ex lege vylúčené. Jediné nesprávne posúdenie preto podáva žalovaný, ktorý sa dožaduje vydania rozhodnutia, ktoré je zákonom zakázané, napriek tomu, že je zastúpený advokátom.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 3. 9. 2020, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

13. Žalovaný použil (ako vyplýva z dôvodov odvolania) odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

14. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Odvolacie námietky odvolateľa predstavujú len vytknutie nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, keď nevydal na jeho návrh rozsudok pre zmeškanie žalobcov, iné dôvody vecnej nesprávnosti neuviedol.

15. Odvolací súd z podania právneho zástupca žalobcov na čl. 156 spisu zistil, že právny zástupca žalobcov požiadal súd o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní s tým, že všetky okolnosti pre dôležité rozhodnutie vo veci sú obsiahnuté v písomných podkladoch doložených k žalobe a v súdnom spise a že účasť na pojednávaní nie je potrebná z dôvodu hospodárnosti konania, preto navrhujú rozhodnúť v tejto veci na základe predložených listinných dôkazov bez jeho prítomnosti. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 21.05.2019 (č.l. 165 a nasl. spisu) odvolací súd zistil, že súd oboznámil prítomných

s ospravedlnením neúčasti právneho zástupcu žalobcov na nariadenom pojednávaní s tým, že súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti s poukazom na zásadu hospodárnosti s tým, že zotráva na všetkých svojich písomných vyjadreniach.

16. Podľa § 299 ods. 1 CSP ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

17. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, rozsudok pre zmeškanie ako sankcia za procesnú pasivitu strán v konaní nemožno použiť, ak by takýto rozsudok mal byť vydaný pre zmeškanie spotrebiteľa a nie je rozhodujúce, či by šlo o spotrebiteľa žalobcu alebo žalovaného. Ak by súd usúdil, že spotrebiteľa je potrebné sankcionovať za neplnenie niektorej z jeho procesných povinností, musí použiť iný druh sankcie napr. poriadkovú pokutu. Je nepochybné, že žalobcovia sú v tomto konaní spotrebiteľmi, ide o vzťah v konečnom dôsledku zo spotrebiteľskej zmluvy, aj keď je nárok žalovaný ako bezdôvodné obohatenie a je irelevantné, či sa na pojednávaní nedostavili oni alebo ich právny zástupca. Navyše z uznesenia o odročení pojednávania konaného dňa 21.05.2019 vyplýva, že povinnosť predkladať dôkazy, nebola uložená len zástupcovi žalobcov, ale aj žalovanému, pričom súd rozhodol, že právnomu zástupcovi žalobcov doručí podanie žalovaného zo dňa 12.02.2019 na vyjadrenie (čo do teraz neurobil) a zároveň mu uložil zabezpečiť účasť žalobcov na nariadenom pojednávaní. Je potrebné len prisvedčiť žalobcom, že nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, ak súd prvej inštancie nevyhovел jeho návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcov, pretože súd postupoval len podľa dikcie zákona a je irelevantné, či sa vyslovene v odôvodnení rozsudku touto skutočnosťou zaoberal.

18. Keďže iné dôvody nesprávnosti rozsudku napadnutého odvolaním neboli vznesené, odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vzhľadom na vyššie uvedené.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol so svojím odvolaním úspešný, preto majú úspešní žalobcovia nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Rozhodnutie prijal senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).